

Bet. og Indst. ang. Andr., tilst. Landstingets Udvalgt for Andr.

4. Fra „*Embedsmændenes Fællesudvalg af 10. Oktober 1904*“ om, at der ved en eventuel Revision af Skattelovene maa blive taget visse nærmere betegnede Hensyn. (Indbragt den 23. November 1906 ved 5te Landstingsmand for 2den Kreds, *Høst*).

Andragerne ansøge om:

- 1) at de Beløb, der indeholdes i Embeds- og Bestillingsmænds Lønninger til Sikring af Selvpensionering, Livsforsikring eller Overlevelseshænder, ikke medtages ved Ansættelse af Skat til Stat og Kommune, jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse af 15. Februar 1861;
- 2) at der ikke for civile Statsemployede og Bestillingsmænd, der bo udenfor den Kommune, hvori deres Statstjeneste foregaar, forlanges Erhvervsskat til denne, medmindre man paa en eller anden Maade holder de brøstholdne skadeløse for det Tilfælde, at Skatteprocenten er meget høj i „Erhvervskommunen“.

ad 1. Hvad det første Punkt angaar, er Forholdet nu det, at de nævnte Forsikringspræmier beskattes dobbelt, først paa det Tidspunkt, da de indeholdes i Lønningen, dernæst naar de udbetales i Form af Pension eller Overlevelseshænder. Noget anderledes stiller Forholdet sig ved Livsforsikring, altsaa Kapitalforsikring; her betales delvis kun Skat en Gang, nemlig naar Beløbene indeholdes i Lønningen, men ikke, naar Kapitalen forfalder til Udbetaling, idet der i Skatteloven af 15. Maj 1903 § 5 b. udtrykkelig siges, at „Til Indkomst henregnes ikke . . . Formueforøgelse, der hidrører fra . . . Udbetaling af Livsforsikringer“. Der betales altsaa her kun Dobbeltskat af de fremtidige Renter, men ikke af selve Kapitalen. Selvfølgelig føles Uretfærdigheden dog stærkest ved Tegning af Overlevelseshænder, da det i aldeles overvejende Grad ere de mindst lønnede, der maa nøjes med at tegne Overlevelseshænder etc., medens de mere velstaaende tegne den kostbarere Kapitalforsikring.

Særlig iøjnefaldende bliver Urimeligheden, hvis Hustruen dør først, thi da mister Embeds- og Bestillingsmanden sine Indskud, hvis Overlevelseshænder er tegnet; han har altsaa aldrig haft nogen som helst Nytte af dem og burde altsaa heller ikke have betalt Skat af dem; de inddrages jo netop i Statskassen til Fordel for nogle andre.

Før 1903 var Forholdet iøvrigt netop saaledes, som der nu andrages om, at det maa blive, jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse af 15. Februar 1861, hvor der udtrykkelig siges, at „den Præmie, som en Embedsmand er pligtig at betale for at sikre sin eventuelle Enke den befalede Overlevelseshænder, bør tages til Afdrag i hans Indtægt“ ved Beskatning efter Formue og Lejlighed.

ad 2. Hvad det andet Punkt angaar, kunne Embeds- og Bestillingsmænd i mange Tilfælde unddrage sig en alt for urimelig høj Kommuneskat ved at bosætte sig udenfor den Kommune, hvor deres Statstjeneste foregaar. Berøver man dem denne Ret ved at kræve Erhvervsskat af dem, taler Billighed og Retfærdighed for, at man paa anden Maade holder dem skadesløse.

Udvalget gør ikke Indstilling.

5. Fra „*Embedsmændenes Fællesudvalg af 10. Oktober 1904*“ om en Grundlovsforandring. (Indbragt den 23. November 1906 ved 5te Landstingsmand for 2den Kreds, *Høst*).

Andragendet er saalydende:

„Embedsmændenes Fællesudvalg af 10. Oktober 1904“ tillader sig herved ærbødigst at andrage den høje Regering og Rigsdag om, naar en Forandring i Grundlovens § 32 maatte blive søgt gennemført, at man da samtidig søgte Bestemmelsen i Grundlovens § 17 om, at Embedsmænd skulle aflægge Ed paa Grundloven, ophævet, hvorved man muliggjorde, at Embedsmanden kunde blive afløst af et Løfte uden religiøst Præg, saaledes som det jo i sidste Rigsdagssamling er forsøgt.

(Underskrifterne).

„*Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Udvalget angaaende Lovforslaget om Løfteafløsning af en højtidelig Forsikring.*